

De titel boven dit stukje is betekenisvoller dan ooit voor beleidsmakers met impact op de landbouwwereld. We worden al decennia, bijna van oudsher, en op diverse domeinen geconfronteerd met drempels, residuwaarden of maximale gebruikslimieten. We leerden daarmee leven en schikten ons gaandeweg naar strenger en ook repressiever beleid. Was het niet om risico's voor de volksgezondheid uit te sluiten, dan was het voor de omgeving waarin we werken of voor onze eigen veiligheid. Steeds opnieuw pasten we ons aan. "Adaptatie" heet dat in het vakjargon. Weinigen in onze landbouwwereld weten echter dat adaptatie of aanpassing één van de kernpunten van Darwins evolutietheorie is. Dat planten en dieren zijn aangepast aan de omstandigheden waaronder ze leven, zien we overal om ons heen. Aanpassingen treden op verschillende niveaus op, bij individuen, populaties en soorten.

In de dagelijkse landbouwpraktijk zijn we iedere dag getuige van gedragswijzigingen van plant en dier, waar wij mee aan de slag zijn, maar ook van wat zich op onze velden of rondom ons bevindt, ten gevolge van veranderende omstandigheden. Nat of droog droog weer, net zoals koud en warm weer hebben een impact. Wij, als land- en tuinbouwer, pasten ons ook altijd aan aan die wijzigende omstandigheden. Van dag tot dag, van jaar tot jaar, zijn we genoodzaakt om in te spelen op de realiteit van de dag, daar is geen ontkomen aan. Het zorgde er ook al duizenden jaren voor dat ons beroep zo aantrekkelijk was. De uitdaging om voedsel te produceren was altijd groot, het genot om dat voedsel te zien groeien is onbeschrijfelijk. Wie het zelf nooit deed, voelt die passie niet. Toch menen nogal wat mensen dat we niet goed bezig zijn en moeten alle regeltjes nogmaals aangescherpt worden ten voordele van bepaalde historisch aanwezige natuurwaarden. Nochtans worden regelmatig wetenschappelijke studies gepubliceerd waarin melding wordt gemaakt van nieuwe specimen die opduiken in onze contreien, mee surfend op warmer weer en andere neerslagpatronen, de exoten van weleer zijn steeds vaker te observeren en worden gaandeweg eigen aan de regio. Andere vegetatie vermindert in aantal, moet dat allemaal toegedicht worden aan de landbouwemissies? Neen toch? Daar blind voor blijven kan toch niet blijven duren? De fauna en flora, die mee evolueerde door de jaren heen, door klimaatveranderingen en alle menselijke activiteiten, ook en daarom niet in het minst, buiten de landbouw, wordt tot nu steeds vastgepind op bepaalde aanmeldingen bij Europa, procedures die decennia geleden doorlopen werden.

Bekijken we enkel het stikstofdossier, dan stellen we vast dat het officiële depositiemeetnet in Vlaanderen zeer beperkt is. Toch wordt dat beperkte meetnet ingezet om beleidsopties te nemen, richting aanscherpen van activiteiten op onze veebedrijven. Neem er de kaart van Vlaanderen bij en zet het meetnet af tegenover de honderden deelgebiedjes van de SBZ-Habitatgebieden (Natura2000), dan zie je zo dat er totaal geen overlap is. Toch wordt een omgevingsvergunningsaanvraag op deelgebiedsniveau en habitattypes beoordeeld en zitten we met een scheefgegroeide aanpak van de beoordeling van vergunningsaanvragen, wat in de feiten een onwerkbaar situatie veroorzaakt. Wanneer over enkele maanden de ganse procedure zal doorlopen zijn om te komen tot een definitief PAS-kader, zal duidelijk zijn of de regelgever zich bewuster is geworden van de onwerkbaarheid en niet-combineerbaarheid van economische activiteiten, van welke aard of waar ook, met een zeer strikte interpretatie van natuurregeling. Dat probleem stelt zich overigens niet alleen bij ons in Vlaanderen. Ook in Nederland loopt men tegen dezelfde problemen aan, daar nog versterkt door de nog fouterre aanpak op beleidsniveau jaren terug.

Wars van de vraag of alle restricties die opnieuw op ons afkomen wel verantwoord zijn en echt wel zo broodnodig zijn als vooropgesteld, blijft het een nuchtere vaststelling dat er nogal wat beleidskeuzes gemaakt worden op basis van aannames zonder te meten en niet alleen in het stikstofdossier...

Hendrik Vandamme, landbouwer-voorzitter Algemeen Boerensyndicaat, op zoek naar respect.

#boerzktrespect | @voorzitter@absvzw.be | @hendrikABS

V.U.: Hendrik Vandamme, Industrieweg 53, 8800 Roeselare-Beveren | T 051 26 08 20 - info@absvzw.be - www.absvzw.be.

ALGEMEEN
BOERENSYNDICAAT
met verstand van boeren

Industrieweg 53 | 8800 Roeselare-Beveren
Tel. 051 26 08 20 | fax 051 24 25 39
www.absvzw.be | info@absvzw.be

ADVIESBUREAU
ALGEMEEN BOERENSYNDICAAT
uw adviespartner

Industrieweg 53 | 8800 Roeselare-Beveren
Tel. 051 26 08 20 | fax 051 24 25 39
www.absvzw.be | adviesbureau@absvzw.be

VROUWEN VAN HET
ALGEMEEN BOERENSYNDICAAT
Boerinnen met verstand van boeren

Industrieweg 53 | 8800 Roeselare-Beveren
Tel. 051 26 08 29 | fax 051 24 25 39
www.vabsvzw.com | vabs@absvzw.be

Nationaal Agrarisch Centrum
partner in agrovorming
Industrieweg 53 | 8800 Roeselare-Beveren
T 051 26 08 30 | fax 051 24 25 39
www.nacvzw.be | info@nacvzw.be

Industrieweg 53 | 8800 Roeselare-Beveren
Tel. 051 26 08 20 | fax 051 24 25 39
www.absvzw.be | jongabs@absvzw.be

BOERENFRONT
Van Benedenlaan 32 | 2800 MECHELEN
Tel. 015 45 12 28 | Fax 015 45 12 08